

Seminariet

GRUNDLÄGGANDE LÄRDOMAR

1. GUDOMEN

Gudomen består av tre separata personer: Gud den evige Fadern, hans Son Jesus Kristus och den Helige Anden. (Se Apg 7:55–56.) Fadern och Sonen har en kropp av kött och ben och den Helige Anden är en personlighet som består av ande. (Se L&F 130: 22–23.) De är ett i syfte och lära. De är fullkomligt enade i att åvägbringa vår himmelske Faders gudomliga frälsningsplan.

Gud Fadern

Gud Fadern är universums högste regent. Han är våra andars Fader. Han är fullkomlig, har all makt och vet allting. Han är också en Gud som är fullkomligt barmhärtig, vänlig och kärleksfull.

Jesus Kristus

Jesus Kristus är Faderns förstfödde i anden och Faderns enfödde i köttet. Han är Gamla testamentets Jehova och Nya testamentets Messias.

Han levde ett liv utan synd och utförde en fullkomlig försoning för alla människors synder. Hans liv är det fullkomliga exemplet på hur alla människor bör leva. (Se 3 Nephi 27:27.) Han var den första människan på jorden som uppstod. Jesus Kristus ska komma tillbaka igen i makt och härlighet och regera på jorden under tusenårsriket.

Alla böner, välsignelser och prästadömsförrättningar ska utföras i hans namn.

Den Helige Anden

Den Helige Anden är den tredje medlemmen i gudomen. Han är en personlighet av ande, utan en kropp av kött och ben. Han hänvisas ofta till som Anden, den Helige Anden, Guds ande, Herrens ande eller Hjälparen.

Den Helige Anden bär vittne om Fadern och Sonen, uppenbarar all sanning och helgar dem som omvänder sig och döps. (Se Moroni 10:5.)

2. FRÄLSNINGSPLANEN

I föruttillvaron presenterade vår himmelske Fader en plan enligt vilken vi kan bli lika honom och uppnå odödlighet och evigt liv. (Se L&F 14:7; Moses 1:39.) I skrifterna kallas denna plan "frälsningsplanen", "den stora lycksalighetsplanen", "återlösningsplanen" och "barmhärtighetens plan".

Frälsningsplanen omfattar skapelsen, fallet, Jesu Kristi försoning och alla evangeliets lagar, förordningar och lärdomar. Handlingsfrihet, förmågan att välja och handla självständigt, är också viktig i vår himmelske Faders plan. Tack vare denna plan kan vi fullkomnas genom försoningen, uppnå fullkomlig glädje och leva för evigt i Guds närhet. Våra familjereaktioner kan bevaras genom evigheten.

Föruttillvaron

Innan vi föddes på jorden levde vi i vår himmelske Faders närhet som ett av hans andebarn. I denna föruttillvaro deltog vi i ett råd tillsammans med vår himmelske Faders andra andebarn. I det rådet presenterade vår himmelske Fader sin plan och den förjordiske Jesus Kristus ingick förbund att vara Frälsaren.

Välsignade med handlingsfrihetens gåva fattade vi viktiga beslut, till exempel att följa vår himmelske Faders plan. (Se 2 Nephi 2:27.) Vi förberedde oss för att komma till jorden där vi skulle fortsätta att utvecklas.

De som följde vår himmelske Fader och Jesus Kristus tilläts komma till jorden för att uppleva jordelivet och utvecklas mot evigt liv. Lucifer, en av Guds andra andesöner, gjorde uppror mot denna plan. Han blev Satan, och han och hans efterföljare kastades ut från himlen och förnekades förmånerna att få en fysisk kropp och uppleva jordelivet.

Jordelivet

Denna del av vår tillvaro är en tid av inläring då vi kan förbereda oss för evigt liv och visa om vi är villiga att göra allt det som Herren har befallt oss. Vår ande är förenad med vår fysiska kropp och ger oss möjligheter att växa och utvecklas på sätt som inte var möjliga under föruttillvaron.

Livet efter döden

När vi dör går våra andar till andevärlden och väntar på uppståndelsen. De rättfärdigas andar får uppleva ett tillstånd av lycka som kallas paradiset. Många trofasta fortsätter att predika evangeliet för dem som är i andefängelset.

Andefängelset är en tillfällig plats i tillvaron efter detta liv för dem som dog utan kunskap om sanningen eller var olydiga under jordelivet. Här undervisas andarna om evangeliet och får möjlighet att omvända sig och ta emot frälsande förrättningar som utförs för dem i templet. De som tar emot evangeliet får vistas i paradiset till uppståndelsen.

Uppståndelsen är en återförening av vår andekropp med vår fysiska kropp av kött och ben. (Se Luk 24:36–39.) Efter uppståndelsen kommer anden och kroppen aldrig att skiljas åt igen och vi är odödliga. Alla som föds på jorden kommer att uppstå eftersom Jesus Kristus övervann döden. (Se Job 19:25–26; 1 Kor 15:20–22.) De rättfärdiga uppstår före de ogudaktiga och får komma fram i den första uppståndelsen.

Den slutliga domen sker efter uppståndelsen. Jesus Kristus dömer varje person för att avgöra vilken evig härlighet han eller hon ska få. Denna dom baseras på varje persons lydnad mot Guds bud. (Se Upp 20:12–13.)

Det finns tre härlighetsriken. (Se 1 Kor 15:40–42.) Det högsta av de tre härlighetsrikerna är det celestialet. De som är trogna sitt vittnesbörd om Jesus och lydiga mot evangeliets principer får bo i Gud Faderns och hans Sons, Jesu Kristi, närhet.

Det andra av de tre härlighetsrikerna är det terrestriala riket. De som kommer till detta rike är hedervärda män och kvinnor som inte var trogna sitt vittnesbörd om Jesus.

Det telestialet riket är det lägsta av de tre härlighetsrikerna. De som kommer till detta rike valde ogudaktighet framför rättfärdighet under sitt jordiska liv. Dessa personer får ta emot sin härlighet när de har återlösts från andefängelset.

3. SKAPELSEN OCH FALLET

Skapelsen

Vår himmelske Fader är den högste regenten. Jesus Kristus skapade himlarna och jorden under Faderns ledning. Jorden skapades inte av ingenting. Den organiserades av existerande materia. Jesus Kristus har skapat otaliga världar.

Jordens skapelse var viktig för Guds plan. Jorden är den plats där vi får en fysisk kropp, testas och prövas och utvecklar gudomliga egenskaper.

Vi ska använda jordens resurser med visdom, omdöme och tacksägelse.

Adam var den första människan som skapades på jorden. Gud skapade Adam och Eva i sin egen avbild. (Se 1 Mos 1:26–27.) Alla människor — män och kvinnor — är skapade till Guds avbild.

Fallet

Adams och Evas överträdelse och förändringarna som den medförde, bland annat andlig och fysisk död, kallas fallet.

I Edens lustgård befallde Gud Adam och Eva att inte äta av frukten från trädet med kunskap om gott och ont. Följden av att äta av den skulle bli andlig och fysisk död. Andlig död är vår skilsmässa från Gud. Fysisk död innebär att anden skiljs från den jordiska kroppen.

Eftersom Adam och Eva överträdde detta bud och åt av frukten från trädet med kunskap om gott och ont så drevs de ut från Herrens närhet — de erfor andlig död. De blev också dödliga — underkastade fysisk död.

Som Adams och Evas efterkommande ärver vi det fallna tillståndet under jordelivet, då vi testas av livets svårigheter och motståndarens frestelser. (Se Mosiah 3:19.)

Fallet är en väsentlig del av vår himmelske Faders frälsningsplan. Dess riktning är tvåfaldig — nedåt men ändå framåt. Förutom att fallet introducerade fysisk och andlig död gav den oss också möjligheten att födas på jorden, och att lära och framåtskrida.

Som en följd av fallet kunde Adam och Eva och deras efterkommande uppleva glädje och sorg, känna till gott och ont, och få barn. (Se 2 Nephi 2:22–25.)

4. JESU KRISTI FÖRSONING

Att sona är att lida straffet för synd och därigenom ta bort syndens följder från den botfärdige syndaren och göra det möjligt för honom eller henne att försona sig med Gud. Jesus Kristus var den ende som kunde utföra en fullkomlig försoning för alla människor. Hans försoning omfattade hans lidande i Getsemane örtagård för alla människors synder, hans blods utgjutelse, hans lidande och död på korset och hans uppståndelse från graven. (Se Jes 53:3–5; L&F 19:16–19.)

Frälsaren kunde utföra försoningen eftersom han var syndfri och hade makt över döden. Av sin dödliga mor ärvde han förmågan att dö. Av sin odödlige Fader ärvde han kraften att ta tillbaka sitt liv.

Tack vare Jesu Kristi försoning kommer alla människor att uppstå, och de som följer hans evangelium får det eviga livets gåva.

Som en del av sin försoning tog Jesus på sig alla människors smärtor, sjukdomar och skröpligheter. (Se Alma 7:11–12.) Han förstår vårt lidande eftersom han själv har upplevt det.

5. TIDSUTDELNINGAR, AVFALL OCH ÅTERSTÄLLELSE

Tidsutdelningar

En tidsutdelning är en tidsperiod när Herren uppenbarar sina evangeliska lärosatser, förordningar och sitt prästadöme. Det är en tidsperiod i vilken Herren har minst en bemyndigad tjänare på jorden som bär det heliga prästadömet och som har ett gudagivet uppdrag att sprida evangeliet till jordens invånare. Tidernas fullhets utdelning är den sista tidsutdelningen. Den inleddes då evangeliet uppenbarades för Joseph Smith.

Tidigare tidsutdelningar har identifierats med Adam, Enok, Noa, Abraham, Mose och Jesus Kristus. Det har också funnits andra tidsutdelningar, bland annat bland nephiterna och Jarediterna.

I varje tidsutdelning har frälsningsplanen och Jesu Kristi evangelium uppenbarats och lärts ut.

Avfall

När en person eller grupp vänder sig bort från evangeliets principer befinner de sig i ett tillstånd av avfall.

Perioder av allmänt avfall har inträffat under världens historia. Ett exempel är det stora avfallet, som inträffade efter det att Frälsaren upprättat sin kyrka. Efter det att Frälsarens apostlar dött, förvrängde människor evangeliets principer och gjorde otillåtna förändringar i kyrkans organisation och prästadömetets förordningar. På grund av denna vitt spridda ogudaktighet tog Herren bort prästadömetets myndighet från jorden. (Se 2 Tess 2:1–3.)

Under det stora avfallet stod människan utan gudomlig ledning från levande profeter. Många kyrkor grundades, men de hade inte myndighet att förläna den Helige Andens gåva eller utföra andra prästadömsförrättningar. Delar av de heliga skrifterna förvrängdes eller gick förlorade, och människorna hade inte längre den sanna kunskapen om Gud.

Detta avfall varade ända tills vår himmelske Fader och hans älskade Son uppenbarade sig för Joseph Smith och inledde återställelsen av evangeliets fullhet.

Återställelsen

Återställelsen är Guds återupprättande av hans evangeliums sanningar och förordningar bland människorna på jorden. (Se Jes 29:13–14; Upp 14:6–7.)

Som förberedelse för återställelsen reste Herren upp hedervärda män under det som kallas Reformationen. De försökte ändra tillbaka lärdomar, seder och organisation som de var när Frälsaren etablerade dem. Men de hade varken prästadömet eller evangeliets fullhet.

Återställelsen inleddes 1820 när Gud Fadern och hans Son, Jesus Kristus, uppenbarade sig för Joseph Smith som svar på hans bön. (Se J S skrifter 2:15–20.) Några viktiga händelser under återställelsen var att Mormons bok översattes, att aronska och melkisedekska prästadömet återställdes och att kyrkan organiserades den 6 april 1830.

Aronska prästadömet återställdes till Joseph Smith och Oliver Cowdery av Johannes Döparen den 15 maj 1829. Melkisedekska prästadömet återställdes också 1829, när apostlarna Petrus, Jakob och Johannes förlänade det till Joseph Smith och Oliver Cowdery.

Evangeliets fullhet har återställts och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är ”den enda sanna och levande kyrkan på hela jordens yta”. (L&F 1:30) Kyrkan kommer så småningom att fylla hela jorden och bestå för evigt. (Se Daniel 2:44–45.)

6. PROFETER

En profet är en person som har kallats av Gud att tala i hans ställe. Profeter vittnar om Jesus Kristus och undervisar om hans evangelium. De tillkänner Guds vilja och sanna karaktär. De fördömer synd och varnar för dess följder. Ibland profeterar de om framtida händelser. (Se Amos 3:7.)

Vi stöder kyrkans president som profet, siare och uppenbarare och som den enda person på jorden som får uppenbarelse till vägledning för hela kyrkan. Vi stöder också rådgivarna i första presidentskapet och medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum som profeter, siare och uppenbarare. (Se L&F 1:38.)

7. PRÄSTADÖMET

Prästadömet är Guds eviga makt och myndighet. Genom prästadömet skapade han och råder över himlarna och jorden. Genom denna makt återlöser och upphöjer han sina barn och "[åvågbringar] odödlighet och evigt liv för människan". (Moses 1:39)

Gud ger prästadömet myndighet till värdiga manliga medlemmar i kyrkan så att de kan handla i hans namn för människornas frälsning. Prästadsbärare kan få myndighet att förkunna evangeliet, betjäna i de frälsande förrättningarna och styra Guds rike på jorden.

Aronska prästadömet

Aronska prästadömet kallas ofta det förberedande prästadömet. Ämbetena inom aronska prästadömet är diakon, lärare, präst och biskop. I kyrkan i dag kan värdiga manliga medlemmar få aronska prästadömet när de har fyllt 12 år.

Aronska prästadömet innehar nycklarna till betjäning av änglar, till omvändelsens evangelium och till dop. (Se L&F 13.)

Melkisedekska prästadömet

Melkisedekska prästadömet är det högre eller större prästadömet och administrerar i andliga ting. Detta större prästadöme gavs till Adam och har funnits på jorden närhelst Herren har uppenbarat sitt evangelium.

Det kallades först "Det heliga prästadömet efter Guds Sons sätt". (L&F 107:3) Senare blev det känt som melkisedekska prästadömet efter en högpräst som levde under profeten Abrahams tid.

Ämbetena inom melkisedekska prästadömet är äldste, högpräst, patriark, sjuttio och apostel.

Melkisedekska prästadömet president är kyrkans president.

8. DE FÖRSTA PRINCIPERNA OCH FÖRORDNINGARNA

"Vi tror att evangeliets första grundsatser och förordningar är: (1) Tro på Herren Jesus Kristus, (2) omvändelse, (3) nedsänkingsdop till syndernas förlåtelse, (4) handpåläggning för den Helige Andens gåva." (Trosart 4)

Tro

Tro är "hopp om ting, som icke synes men dock äro verkliga". (Alma 32:21) Tro är en gåva som stärks när vi lyssnar till Guds ord och lever rättfärdigt. Tro är inte något passivt, den uttrycks genom det sätt varpå vi lever.

Tron måste vara inriktad på Jesus Kristus för att kunna leda en person till frälsning. Att ha tro på Jesus Kristus innebär att man förtröstar helt på honom — att man litar på hans oändliga försoning, makt och kärlek. Det innefattar att tro på hans lärdomar. Det innebär att tro på att även om vi inte förstår allt, så gör han det.

Sista dagars heliga tror också på Gud Fadern, den Helige Anden, prästadömet kraft och andra viktiga delar av det återställda evangeliet. Tron gör att vi blir andligt och fysiskt botade och ger oss styrka att sträva framåt, hantera våra svårigheter och övervinna frestelser. Den ger oss också frid. Herren utför stora underverk i vårt liv enligt vår tro.

Genom tro får man förlåtelse för sina synder och får så småningom vistas i Guds närhet.

Omvändelse

Omvändelse är en sinnets och hjärtats förvandling som ger oss en ny insikt om Gud, om oss själva och om världen. Den innebär att vi vänder oss bort från synd genom att vända oss till Gud för att få förlåtelse. Den motiveras av kärlek till Gud och en uppriktig önskan att följa hans bud.

Våra synder gör oss orena — ovärdiga att återvända och vistas i vår himmelske Faders närhet. Genom Jesu Kristi försoning har vår Fader i himlen gett oss det enda sättet för oss att få förlåtelse för våra synder. (Se Jes 1:18.)

Omvändelse innebär att vi är ledsna över att ha begått synden; att vi erkänner den för vår himmelske Fader, och andra om nödvändigt; att vi överger

synden, att vi till så stor del som möjligt ersätter den skada som synden gjorde och att vi lever i lyd-
nad mot Guds bud. (Se L&F 58:42–43.)

Dop

Dop genom nedsänkning i vatten av någon som har myndighet är evangeliets första frälsande förrättning och är nödvändig för att en person ska kunna bli medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Dopet är också nödvändigt för att en person ska kunna inträda i det celestialet riket. (Se Joh 3:5.)

Det engelska ordet för *dop* (*baptism*) har sitt ursprung i ett grekiskt ord som betyder att "doppa" eller "nedsänka". Nedsänkningen symboliserar den syndfulla människans död och återfödelse till ett andligt liv, ägnat åt att tjäna Gud och hans barn. Det symboliserar också döden och uppståndelsen.

Eftersom alla människor som föds på jorden inte har möjlighet att ta emot evangeliet under jordelivet har Herren bemyndigat dop för de döda. (Se 1 Kor 15:29.) Detta gör det möjligt för dem som tar emot evangeliet i andevärlden att kvalificera sig för att inträda i Guds rike.

Den Helige Andens gåva

När en person har döpts lägger en eller flera bärare av melkisedekska prästadömet sina händer på personens huvud och konfirmerar honom eller henne som medlem i kyrkan. Under den delen av förrättningen som kallas konfirmation ges personen den Helige Andens gåva. (Se Joh 3:5.)

Den Helige Andens gåva skiljer sig från den Helige Andens inflytande. Före dopet kan en person känna den Helige Andens inflytande då och då och kan genom detta inflytande få ett vittnesbörd om sanningen. När personen har fått den Helige Andens gåva har han eller hon rätt till hans ständiga sällskap om han eller hon följer buden.

9. FÖRBUND OCH FÖRRÄTTNINGAR

Förbund

Ett förbund är en helig överenskommelse mellan Gud och människan. Gud fastställer villkoren för förbundet och vi samtycker till att göra det han ber

oss göra. Gud utlovar sedan vissa välsignelser för vår lyd-
nad. (Se L&F 82:10; 84:33–39.)

Alla prästadömet frälsande förrättningar åtföljs av förbund. Vi sluter förbund med Herren vid dopet och förnyar dessa förbund genom att ta del av sakramentet. Bröder som tar emot melkisedekska prästadömet ingår prästadömet ed och förbund. Vi ingår ytterligare förbund i templet.

Förrättningar

I kyrkan är en förrättning en helig, formell handling som har en andlig innebörd. Varje förrättning utformades av Gud för att undervisa om andliga sanningar. Förrättningar utförs med prästadömet myndighet.

Vissa förrättningar är nödvändiga för vår upphöjelse och kallas frälsande förrättningar. Däri ingår dop, konfirmation, ordination till melkisedekska prästadömet (för män), tempelbegåvning och besegling av äktenskap.

Det finns andra förrättningar, som sakramentet, patriarkaliska välsignelser och välsignelse av sjuka.

10. BUD

Buden är de lagar och krav som Gud ger till människorna. Vi visar vår kärlek till honom genom att hålla hans bud. (Se Joh 14:15.) När vi följer buden får vi välsignelser av Herren. (Se L&F 130:20–21.)

De två mest grundläggande buden är: "Älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd ... [och] älska din nästa som dig själv". (Matt 22:37, 39)

De tio budorden är en viktig del av evangeliet. De är eviga principer som är nödvändiga för vår upphöjelse. (Se 2 Mos 20:3–17.) Herren uppenbarade dem för Mose i forna tider och han har upprepat dem i nutida uppenbarelser. Andra bud är bland annat att vi ska hålla kyskhetslagen, betala fullt tionde, vara ärliga, be dagligen, vara tacksamma och hålla visdomsordet.

(För mer information om dessa ämnen, gå till lds.org, Gospel Library, Gospel Topics, eller se *Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet* [2004].)